

עמ"ת 26787/05/21 - מדינת ישראל נגד רגאב אבו רומי (עצור/אסיר בפיקוח)

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 26787-05-21 מדינת ישראל נ' אבו רומי(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 94391/2021

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	רגאב אבו רומי (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט לתעבורה עכו (כב' השופט הבכיר יעקב בכר) במ"ת 7370-01-21 לפיה הורה בית משפט קמא על מעצר בית חלקי חלף מעצר באיזוק.
2. ביום 20.1.21 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו נהיגה בפסילה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. בד בבד, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.
3. ביום 4.2.21 התקיים דיון בבקשת המעצר וסמוך לאחר מכן על יסוד הסכמת הצדדים הומר המעצר הממשי למעצר באיזוק. ביום 12.5.21 הורה בית משפט קמא על שחרור המשיב במעצר ביתי וזאת לאחר חקירת המפקח בילאל בוקעאי.
4. העוררת מכוונת חיציה כנגד פרק הזמן הקצר בו הוסר האיזוק, המעבר החד מאיזוק הרמטי למעצר בית חלקי, אי-בחינת המסוכנות הקונקרטית, ואיכות המפקח.
5. במהלך הדיון שהתנהל בפניי, ראיתי להציע לצדדים "הצעת ביניים". ב"כ המשיב נכון היה להצעה, העוררת סירבה.
6. אקדים ואומר כי בכוונתי לאמץ בהחלטה זו את אותה הצעת ביניים. ככלל, הקלת תנאים של מי המצוי במעצר באיזוק ראוי שתיעשה בזירות, תוך שנאשם יקנה אמון מעת לעת. הקלת התנאים טעונה הוכחה כי המסוכנות פחתה (בש"פ 966/16) וראוי כי תעשה באופן מדורג שיאפשר מעקב אחר התנהלות הנאשם (בש"פ 977/20).

7. לא אחת בקשות ליציאה לעבודה נדחו בשל הגשתם בשלב מוקדם, ובשל אי עמידה בתנאים כמפורט לעיל. ראה מהעת האחרונה בש"פ 9052/20 **מדינה נ' מדינת ישראל**, בש"פ 305/21 **מג'ד חטיב נ' מדינת ישראל**. עם זאת, לא אחת התברר כי הוחל קו שונה בפסיקת בית המשפט העליון, גם מצב בו תנאי הגבלת החירות נדונו זמן קצר לפני בקשה ליציאה לעבודה ואף ערב גזר דין, אחרי הרשעה, תוך שבית המשפט העליון ראה לתת אמון בנאשם "איני סבור כי העורר יהיה אוויל דיו להפר את התנאים שהושתו עליו".
8. בחנתי הדברים ביחס למקרה הקונקרטי כאן. לאחר ששקלתי הדברים, סבורני כי הגם שיש לעשות הדברים הדרגתית, יש להקל כברת דרך עם הנאשם.
9. ראשית, אין דינו של חלוף זמן באישום המקום מסוכנות סטטוטורית, כדינו של חלוף זמן באישום בבית המשפט לתעבורה. הסיכון הספציפי שונה. שנית, לא ניתן להתעלם מהמועד בו התיק נקבע לשמיעה - דצמבר 2021, בעוד שבעה חודשים. יוצא כי עד מועד זה עלול המשיב להימצא עצור באיזוק כשבעה חודשים. שלישית, להבנתי מארג הראיות אינו פשוט, כשהטענה המרכזית נעוצה בשכירת שירותים של צד ג' ומשמעה. גם לכך יש לתת משקל.
10. אפנה גם לבש"פ 9041/20 **עידאת נ' מדינת ישראל**, בש"פ 5711/20 **חדקא נ' מדינת ישראל**.
11. באיזון בין הדברים, דרך המלך תהיה מתן אפשרות ליציאה לעבודה, על ידי חלון נרחב. הסרת האיזוק, ככל שלא תהיינה הפרות ניתן יהיה להרחיב החלון ולהחיל ההחלטה מיום 12.5.21 במלואה.
12. אני מורה על הסרת האיזוק. החל מהיום ייפתח חלון למשיב בין השעות 12:00-18:30. החלון ישמש גם לצרכי החג. המשיב יוכל לפנות לבית משפט קמא על מנת להתאים החלון לצרכי עבודה החל מחלוף עיד אל פיטר ואילך. ביתר הזמן ישהה המשיב במעצר בית.
13. ככל שלא תהיינה הפרות עד ליום 14.6.21, תיכנס ההחלטה מיום 12.5.21 לתוקף מלא.
- ניתנה היום, ב' סיוון תשפ"א, 13 מאי 2021, בהעדר הצדדים.